

[Handelsministeren.]

Jeg kan nu godt forstaa, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller er i Vanskeligheder, og derfor vil jeg ogsaa være mild i mine Bebrejdelser mod ham. Jeg har fulgt ham i den sidste Tid og har set, at han er kommet ud for stedse større Vanskeligheder, efter at han har indtaget det Standpunkt, at nu skulde der ske en Tilmærkelse til Venstre mod Regeringen. Han kom derved under Indflydelse af den negative Indstilling, som Venstres Ledelse er Udtryk for. Han søgte valutamæssigt at forlige uforligelige Synsmaader: Venstres Synsmaade, L. S.-Synsmaade og sit eget tidligere Standpunkt, og derved kom det ærede Medlem i den Situation, at fremragende Medlemmer indenfor hans eget Parti angreb ham og beskyldte ham for Tvetydighed, og sidst har det ærede Medlem Hr. Holstein, som jo ogsaa er en Slags Partifælle af det ærede Medlem, offentligt tilkendegivet, at han ikke var i Stand til at svare paa Spørgsmaalet, om han kunde vedstaa de Konservatives Valutapolitik. Han har sagt, at det kunde han ikke svare paa, thi saa vidt han kunde skønne, var de Konservatives Valutapolitik af en saadan Beskaffenhed, at det overhovedet ikke var muligt at give noget Svar paa, om man kunde følge den eller ikke, for ingen kunde vide, hvori den bestod, den var uklar. Efter at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller er kommet i den Situation, er det forstaaeligt, at han søger at klare sig ved Angreb paa mig, fordi jeg ikke har været følgagtig nok under Forhandlingerne i Valutaudvalget. Jeg tilbageviser Beskyldningerne for ikke at have taget det tilbørlige Hensyn til alle Sider i Valutaudvalget, lige fra den første til den sidste Dag. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har derfor ikke Ret til at tale om klare Standpunkter hos hans Parti og hos ham selv; og efter det, der allerede er passeret, og de Udtalelser, som det ærede Medlem nu sidst fremsatte, maa jeg sige, at jeg anser det for lidet sandsynligt, at der er Mulighed for, at vi kan naa noget ved Forhandlinger med de Konservative — de er efter min Opfattelse for længst afmarcheret med Venstre og med L. S., men med dette Parti, med aabenbare Uoverensstemmelser med Venstre om det mest fundamentale i hele det konservative Folkepartis økonomiske Politik, kan de Konservative jo faktisk ikke føre nogen Politik, der giver Mulighed for, at man kan naa til en Overenskomst, til en Forstaaelse. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kan ikke bortforklare dette ved at tale om, at Regeringen vil løbe fra An-

svaret. Her er kun Tale om en Ting, og det er: Skal Oppositionen regere og bestemme Vilkaarene for Regeringens Arbejde og derefter lade Regeringen være ene om Ansvarret? Jeg tvivler ikke om, at de to Oppositionspartier ønsker en saadan Fordeling af Magten og Ansvarret, men de vil komme til at erkende, at de hverken ved den ene eller den anden Art af snedig Taktik evner at faa deres Ønsker honoreret.

Udenrigsministeren (Munch): Nogle af de foregaaende Talere har henvendt sig til mig, og jeg skal da sige nogle Ord i Tilslutning til den højtærede Handelsministers Betragtninger med Hensyn til det foreliggende Lovforslag, for at der ikke paa noget Punkt skal være Tvivl om min Opfattelse.

Det er mit Indtryk, at den Debat, der i disse Dage har fundet Sted, viser, at de 4 Partier er paa det rene med, at det i den nuværende Situation er nødvendigt, for det første at vore Indkøb holdes indenfor den Grænse, der sættes af Værdien af vor Udførsel og Landets andre til Raadighed værende Indtægter, saa at vi ikke udsætter os for at komme i uregelmæssig og stor løs Gæld, der i given Situation kan ramme Danmark, som tilsvarende løs Gæld har ramt andre Folk, for det andet at de Penge, der er til Raadighed, maa anvendes saaledes, at det sikres, at der til enhver Tid er Penge til Raastoffer og almindelige Forbrugsartikler, sely om der derved skal blive Knapthed paa mindre nødvendige udenlandske Varer, og for det tredie, at vore Indkøb i Udlandet fordeles mellem de forskellige Lande paa en Maade, der svarer til den sidste Tids Bevægelser i de paagældende Landes Indkøb hos os. Det forekommer mig, at Diskussionen viser Enighed om dette tredobbelte Formaal.

Men er man enig om Maalet, maa man ogsaa være enig om Midlerne, og man maa ville Midlerne for at naa Maalet. Nødvendigheden af at varetage de tre Formaal er, saa vidt jeg kan skønne, helt selvindlysende. Under Tilstande med nogenlunde normale Vilkaar for Samhandelen mellem Landene vilde disse Opgaver slet ikke foreligge. Men Forholdene er nu en Gang ikke normale. Rundt om os drives en Afspærringspolitik af en Karakter, som man hidtil ikke har kendt. De Kontrolforanstaltninger, der er gennemført i Danmark, er en direkte Følge af andre Landes Afspærringspolitik og Toldforanstaltninger, der har ramt os. De andre Lande er gaaet over til en Handelspolitik, der medfører, at vor Afsætning, den for os livsvigtige Afsætning, kun kan sikres eller overhovedet